

Україна в огні (дуже стисло)

Олександр Довженко

Умовно твір поділяється на три частини. Перша — відступ Червоної Армії, друга — німецька окупація та партизанський рух, третя — наступ.

Починається кіноповідь досить мирною картиною: родина колгоспника Запорожця — батько Лаврін, мати, п'ятеро синів та дочка Олеся — святкують материн п'ятдесятип'ятирічний ювілей. Щаслива родина зібралася разом.

Але картина раптово змінюється. Прийшла війна" і заплакана мати вже виряджає своїх синів на війну. Війська відступають, за ними йдуть біженці. Гине один з синів Запорожців — Савка.

Олеся, що боїться приходу ворогів, вирішує віддати свою дівочу честь одному з солдатів-співвітчизників. До її хати потрапляє танкіст Василь Кравчина. Єдина їхня ніч поєднує молодих людей назавжди. Після війни вони обіцяють одне одному знову зустрітись.

Село Тополівка потрапляє в окупацію. Заправляють тут полковник німецької розвідки Ернст фон Краузе та його син лейтенант Людвіг фон Краузе. Старостою погоджується бути Лаврін Запорожець, який таким чином намагається допомагати підпільникам. Він старається врятувати від вивезення до Німеччини дівчат свого села, серед яких знаходиться й Олеся. Партизани теж не рятують полонянок, і ті потрапляють у ще гіршу неволю.

Лаврін потрапляє до партизанського загону. Як старосту його хочуть покарати, але син Роман рятує батька. Потрапивши у полон до німців, Запорожець тікає разом з іншими в'язнями, вбивши Людвіга Краузе. Роздратований фон Краузе помстився за смерть свого сина, розстрілявши поліцаїв та попаливши партизанські хати.

Пройшовши через страшні випробування і страждання у фашистській неволі, Олеся Запорожець повертається в рідну Україну. Тут вона дочекалася свого коханого, якого бачила лише один раз. Капітан Кравчина повертається в Тополівку як визволитель-переможець.

Вранці наступного дня Олеся знову проводжала свого коханого на війну. Навколо стояло спалене село, попереду було багато страждань...